

محدثه رضایی | در روزهایی که سفره سلامت مردم هر روز کوچک‌تر می‌شود و بسیاری از بیماران پیش از رسیدن به اتاق پزشک، زیر بار هزینه‌ها درمانده می‌شوند، انتشار خبر کاهش ۶۰۰ میلیون دلاری ارز ترجیحی دارو و تجهیزات، موجی تازه از نگرانی را در میان افکار عمومی و جامعه پزشکی ایجاد کرد.

پیرصالحی، رئیس سازمان غذا و دارو در تکمیل این خبر اشاره کرده است سال گذشته و امسال در مجموع ۳/۵ میلیارد دلار ارز ترجیحی و ۱/۵ میلیارد دلار ارز توافقی برای دارو و تجهیزات در نظر گرفته شد، اما ورود داروهای جدید مانند آنتی‌بادی‌های مونوکلونال، تینیب‌ها و داروهای خاص، تجهیزات پزشکی گرانیقیمت و افزایش جمعیت سالمندان، هزینه‌ها را چند برابر کرده است. به‌تازگی بخشنامه‌ای از سوی دولت صادر شده که ارز ترجیحی دارو و تجهیزات از ۳/۵ میلیارد دلار به ۲/۹ میلیارد دلار کاهش یافته است. این در حالی است که ۶۰۰ میلیون دلار کاهش یافته به ارز توافقی اضافه نشده است.

برای بررسی پیامدهای کاهش ۶۰۰ میلیون دلاری ارز ترجیحی دارو و تجهیزات و تأثیر آن بر هزینه‌های درمان و دسترسی بیماران به خدمات سلامت، با محمدرضا واعظ مهدوی، رئیس انجمن علمی اقتصاد سلامت گفت‌وگو کردیم که در ادامه می‌خوانید.

■ کاهش ۶۰۰ میلیون دلاری ارز ترجیحی دارو و تجهیزات پزشکی چه پیامدهایی برای دسترسی مردم به دارو، ثبات بازار تجهیزات پزشکی و هزینه‌های درمان در کشور به همراه خواهد داشت؟

بودجه سال ۱۴۰۴ در حالی تدوین شد که با وجود انبساطی بودن و پیش‌بینی منابع برای بسیاری از فعالیت‌های غیرضروری، راهبردهای غلط و نگران‌کننده‌ای در آن دیده می‌شد؛ راهبردهایی که از همان ابتدا پیش‌بینی می‌شد کشور را با مشکلات جدی و شدید روبه‌رو کند. در این بودجه، ارز ترجیحی دارو و کالاهای اساسی از ۱۴ میلیارد دلار به ۱۱ میلیارد دلار کاهش یافته بود؛ تصمیمی که در نقطه مقابل نیازهای ضروری جامعه قرار داشت.

در همان حال، مبالغ قابل توجهی برای واردات خودرو و تلفن‌های همراه گرانیقیمت اختصاص داده شد. در حالی که وقتی کشور در شرایط محاصره و تحریم قرار داشته و منابع ارزی و ریالی محدودی در اختیار دارد، ناگزیر باید در مصرف این منابع اولویت‌بندی دقیق را رعایت کند؛ نه اینکه ارز دارو، تجهیزات پزشکی و کالاهای اساسی کاهش یابد و همزمان ارز واردات خودرو، تلفن همراه و سایر حوزه‌های غیرضروری افزایش پیدا کند.

متأسفانه این وضعیت نشان می‌دهد قوانین بودجه‌به‌جای آنکه یک برنامه مستقیم برای مدیریت ملی باشد، تحت تأثیر ذی‌نفعانی تنظیم می‌شود که منافع اقتصادی خود را دنبال می‌کنند. به‌عنوان نمونه، فشار واردکنندگان تلفن همراه موجب می‌شود سهمیه ارزی برای واردات تلفن همراه در بودجه لحاظ شود، در حالی که صدای مردم که ذی‌نفعان اصلی هستند شنیده نمی‌شود. این روند، یک مشکل جدی و ریشه‌ای در ساختار بودجه‌ریزی کشور را نمایان می‌کند؛ مشکلی که آثار آن بر زندگی و معیشت جامعه سایه می‌اندازد.

با وجود همه فشارهای اقتصادی، دولت ناگزیر است نظام بهداشت و درمان را در اولویت قرار دهد. مردمی که امروز با افزایش قیمت اقلام اساسی روبه‌رو هستند و در کنار آن، با رشد اجاره‌بها و بالا رفتن هزینه کالاهای خانگی تحت فشار مضاعف قرار گرفته‌اند، دست‌کم باید در زمان بیماری از پرداخت هزینه‌های سنگین درمان معاف باشند.

■ نقش دولت چیست؟

در چنین وضعیتی انتظار می‌رود دولت بار هزینه‌های درمانی مردم را بر عهده بگیرد و با سخاوت بیشتری به‌حوزه بهداشت و درمان بپردازد؛ منابع لازم را تأمین کند و اجازه

رئیس انجمن علمی اقتصاد سلامت از پیامدهای کاهش ۶۰۰ میلیون دلاری ارز ترجیحی دارو می‌گوید

دارو مهم‌تر است یا واردات خودرو و موبایل؟

ندهد فشار معیشتی به بحران سلامت تبدیل شود. افزون بر این، ضروری است قیمت نهاده‌های مورد نیاز بخش درمان کاهش یابد. ارزان‌تر شدن نهاده‌ها می‌تواند بخشی از بار مالی را از دوش مردم بردارد و به پایداری نظام سلامت در شرایط فعلی کمک کند.

■ امروز که بحث رسیدن ارز دارو به ۷۰ هزار تومان مطرح است، چه پیامدهایی برای دسترسی به دارو پیش‌بینی می‌کنید؟

متأسفانه در سال‌های اخیر روندی شکل گرفته که فشار آن مستقیماً بر دوش بیماران و نظام سلامت قرار می‌گیرد، در دولت شهید رئیسی، حذف ارز ترجیحی دارو انجام شد و در پی آن، قیمت ارز مورد نیاز برای مواد اولیه دارویی و تجهیزات پزشکی از ۴ هزار و ۲۰۰ تومان به حدود ۲۸ هزار تومان افزایش پیدا کرد؛ جهشی که بار مالی سنگینی را به بازار دارو و مراکز درمانی تحمیل کرد.

اکنون نیز زمزمه‌هایی درباره افزایش بیشتر این نرخ شنیده می‌شود؛ به‌گونه‌ای که بحث رسیدن ارز حوزه دارو به ۷۰ هزار تومان یا حتی بالاتر مطرح شده است. چنین روندی اگر عملی شود، می‌تواند به یکی از جدی‌ترین هشدارها برای تداوم دسترسی مردم به داروی قابل‌پرداخت تبدیل شود و فشار مضاعفی بر نظام درمان وارد کند. این اقدامات، مجموعه‌ای از تصمیم‌های خطرناک است که پیامدهای مستقیم آن، خود را در افزایش هزینه خدمات پزشکی نشان می‌دهد؛ هزینه‌هایی که در نهایت بر دوش مردم سنگینی می‌کند.

■ **نظام سلامت توان تحمل جهش‌های بعدی نرخ ارز را دارد؟** شدت این افزایش به حدی رسیده که دیگر بیمه‌ها توان پوشش آن را ندارند. برآوردها نشان می‌دهد بیمه سلامت با بدهی انباشته‌ای نزدیک به ۴۰ همت روبه‌رو است و سازمان تأمین اجتماعی نیز در وضعیت مشابهی قرار دارد؛ تا آنجا که پرداخت صورت‌حساب‌های بیمه‌ای با هشت تا ۹ ماه تأخیر انجام می‌شود. در چنین شرایطی، تصور کنید یک داروخانه یا آزمایشگاه، خدمتی را ۹ ماه پیش ارائه داده

و امروز قرار است پول آن را دریافت کند؛ ارزش واقعی این مبلغ تا چه اندازه کاهش یافته است؟ این تأخیرهای طولانی عملاً نقدینگی را از چرخه خارج کرده و برای تمامی نهادهای درمانی کشور مشکل آفریده است. طبیعی است نتیجه این وضعیت، کاهش پذیرش بیمه‌شدگان در داروخانه‌ها، آزمایشگاه‌ها و بیمارستان‌ها باشد. بسیاری از این مراکز از پذیرش بیمه امتناع کرده یا مبالغی مطالبه می‌کنند که بیماران توان پرداخت آن را ندارند. در این میان، اگر فردی نیاز به جراحی، آنژیو، باتری قلب، دریچه، پروتز زانو یا هر نوع درمان ضروری دیگری داشته باشد و نتواند هزینه آن را بپردازد، چه رخ می‌دهد؟ چنین بیماری ممکن است با پیامدهایی چون عوارض شدید، معلولیت، پیشرفت بیماری یا حتی مرگ زودرس مواجه شود. این روند، در نهایت امید به زندگی را در کشور کاهش می‌دهد و همه این‌ها بخشی از عوارض افزایش قیمت‌ها و رشد هزینه نهاده‌های درمانی است؛ روندی که سلامت مردم را به‌شکل مستقیم و جدی تهدید می‌کند.

■ مدتی است دولت‌ها تصور می‌کنند با افزایش قیمت برخی کالاها گام مثبتی برداشته‌اند، این تصور را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

چنین تصمیم‌هایی در عمل موجب شکل‌گیری آثار زنجیره‌ای در اقتصاد می‌شود. افزایش قیمت‌ها نه تنها محدود به همان کالا نمی‌ماند، بلکه در سطح جامعه با یکدیگر هم‌افزایی پیدا کرده و موج‌های تومی تازه‌ای را ایجاد می‌کند؛ موج‌هایی که دامنه آن از یک بخش فراتر رفته و بر همه ارکان اقتصادی تأثیر می‌گذارد. اقتصاددانان تورم را یکی از بزرگ‌ترین عوامل ایجاد نابرابری می‌دانند؛ پدیده‌ای که فقرا را فقیرتر می‌کند، توان طبقه متوسط را فرسوده می‌سازد و فاصله طبقاتی را در جامعه افزایش می‌دهد. به این ترتیب، افزایش‌های پی‌درپی قیمت نه تنها یک اقدام اصلاحی محسوب نمی‌شود، بلکه خود زمینه‌ساز شکل‌گیری چالش‌های گسترده‌تر اقتصادی و اجتماعی است. متأسفانه مجموعه‌ای از سیاست‌های آزادسازی، خصوصی‌سازی و رهاسازی اقتصادی، به عامل اصلی

جهش‌های قیمتی در سال‌های اخیر تبدیل شده است. این سیاست‌ها از آزادسازی نرخ ارز آغاز شده و به‌طور طبیعی افزایش بی‌وقفه قیمت ارز را در پی داشته؛ اقدامی که حذف ارز ترجیحی، واگذاری تعیین قیمت‌ها به بازار و رشد افسارگسیخته هزینه‌ها را به دنبال خود آورده است. سیاست حذف پارانه‌های سوخت و گران‌کردن قیمت حامل‌های انرژی نیز در همین مسیر اجرا شده و موج تازه‌ای از افزایش قیمت‌ها را رقم زده است. به موازات آن، سیاست افزایش هزینه خدمات دولتی موجب شده قیمت بلیت هواپیما، قطار، حمل‌ونقل و دیگر خدمات اساسی رشد قابل توجهی پیدا کند. مجموع این تصمیم‌ها، یکی پس از دیگری تورم را تشدید و فشار اقتصادی را بر زندگی مردم چند برابر کرده است.

این سیاست‌ها، در عمل به عاملی برای بی‌خانمانی و تخریب بنیان‌های زندگی گروه‌های فقیر و محروم تبدیل شده‌اند؛ روندی که در دولت‌های گذشته نیز کمابیش وجود داشت و اکنون نیز دولت فعلی، به‌جای اصلاح آن، همان مسیر را ادامه می‌دهد.

■ از رویکرد دولت‌های مختلف در قبال این سیاست کمی بیشتر بگویید.

آقای روحانی در واپسین ماه‌های مسئولیت خود در دولت به این جمع‌بندی رسید و به‌صراحت اعلام کرد: «کجا هستند کسانی که به ما توصیه می‌کردند قیمت‌ها را رها کنید تا همه چیز درست شود؟ بیایند پاسخ دهند». او این سخنان را زمانی مطرح کرد که با آزادسازی نرخ ارز، قیمت‌ها تا حدود ۷ هزار تومان بالا رفت و موجی از تورم شدید در کشور ایجاد شد؛ تومری که به‌گفته او نتیجه همان توصیه‌های غلط بود. پس از آن نیز شهید ابراهیم رئیسی به آثار این سیاست‌ها پی برد، اما پیش از آنکه فرصت تغییر مسیر فراهم شود، حادثه تلخ شهادت او رقم خورد. انتظار می‌رفت دولت فعلی از تجربه‌های گذشته درس بگیرد و دست‌کم از طراحان این سیاست‌ها بپرسد چگونه «آزادسازی قیمت‌ها» قرار بود زندگی مردم را بهتر کند، در حالی که نتیجه آن، فشار مضاعف بر معیشت، اختلال در بهداشت و درمان، آسیب

برگ سبز خودرو پراید به رنگ نقره ای-متالیک مدل ۱۳۸۵ به شماره پلاک ۵۲۸ س ۹۳ ایران ۱۲ به شماره موتور ۱۶۷۳۳۵۳۲ به شماره شاسی ۵۱۴۱۲۲۸۵۲۱۳۸۲ به نام نرگس متقی مفقود و از درجه اعتبار ساقط است.

موضوع	کاربری	متراز به متر مربع	قیمت کل پایه به	مبلغ تضمین شرکت در مزایده به ریال	موقعیت	طبقه و موقعیت مکنی	بلوک	شماره واحد
آپارتمان	مسکونی	۱۰۰	۲۸/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۵درصد قیمت پایه	آدرس فوق	طبقه اول شمالی	B1	B1
آپارتمان	مسکونی	۹۸	۲۷/۴۴۰/۰۰۰/۰۰۰	۵درصد قیمت پایه	آدرس فوق	طبقه اول جنوبی	B1	B1
آپارتمان	مسکونی	۱۰۰	۲۸/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۵درصد قیمت پایه	آدرس فوق	طبقه دوم شمالی	B1	B1
آپارتمان	مسکونی	۱۰۰	۲۸/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۵درصد قیمت پایه	آدرس فوق	طبقه سوم شمالی	B1	B1
آپارتمان	مسکونی	۹۸	۲۷/۴۴۰/۰۰۰/۰۰۰	۵درصد قیمت پایه	آدرس فوق	طبقه سوم جنوبی	B1	B1
آپارتمان	مسکونی	۱۰۰	۲۸/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۵درصد قیمت پایه	آدرس فوق	طبقه سوم شمالی	B۲	B۲

مهلت اخذ فرم شرکت در مزایده و اسناد مزایده تا تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۰

مهلت عودت اسناد مزایده به دفتر شرکت تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۳ می باشد .

برای کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن های ۵ - ۵۱۳۷۱۳۸۱۳۲ داخلی ۱۱۲ فرمایید. و یا مراجعه حضوری به دفتر داشته باشید .
موسسه در رد یا قبول پیشنهاد مختار است .

آدرس دفتر : مشهد - بلوار شهید قری - قری ۳۴ - کوچه سوزنچی ۲ پلاک ۸۶

برگ سبز ایکس ۳۳ کراس مدل ۱۴۰۴ابه رنگ سفید به شماره پلاک ۸۷۱۰۹۷ ایران ۴۵ به شماره موتور Mvme3۳۱۰ahs۰۵۷۸۱۸ به شماره شاسی Natgabal۱۰۳۰۰۷۶ به نام نسیم مهدی پورمفقود و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و سند کمپانی خودروی سواری سفید -رغنی به رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۹۰ به شماره موتور ۴۹۱۶۳۹ و شماره شاسی ۵۴۴۶۷۵S۱۴۱۲۲۹۰۰۵۴۶۷۵ به شماره پلاک ایران۳۶- ۶۹۵ س ۳۸ به نام حسن نهال مفقود و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو پراید صبا مدل ۱۳۸۹ به رنگ سفید - روغنی به شماره پلاک ۶۳۴ ی ۸۷ ایران ۱۲ به شماره موتور ۳۵۸۹۳۰۴ و شماره شاسی ۱۵۴۱۵۸۰۴S۱۴۱۲۲۸۹۶۱۵۸۰۴ به نام احسان محمدي مومن مفقود و از درجه اعتبار ساقط است.

سند و برگ سبز خودروی سواری پراید تیپ جی ال ایکس ای مدل ۱۳۸۷ به رنگ نقره ای- متالیک پلاک۵۹ج۵۹. ایران۵۲ شماره موتور ۲۷۰۶۸۵۰۳Natgabal۱۰۳۰۰۷۶ و شماره شاسی S۱۴۱۲۲۷۵۵۲۱۳۸۲ مفقود از درجه اعتبار ساقط میباشد .

سند مالکیت (برگ سبز) وانت پیکان ۱۶۰۰ مدل ۱۳۷۵ به رنگ سفید - یخچالی و شماره موتور۱۵۱۷۵۰۰۴S۱۵۱۷۵۰۰۴ به شماره شاسی۷۵۹۰۰۵۵۶۶ و شماره پلاک ایران ۷۴ _ ۱۹۲ و ۴۶ به مالکیت سبحان نعمت یار مفقود و از درجه اعتبار ساقط گردیده است.

برگ سبز خودرو سواری پژو ۴۰۵ تیپ LX۱.18 سال ساخت ۱۳۸۲ بشماره موتور ۱۳۴۸۴۰۶۱۱۰۱ شماره شاسی ۱۳۲۰۰۴۹۵۰ بشماره پلاک ایران ۳۷ _ ۳۴۵ ف ۶۸ به مالکیت ایرج جلیل وند به کد ملی ۲۹۷۱۴۲۴۸۳۲۱ مفقود از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبزو سند کمپانی خودرو سواری پرا ید ۱۳۱SX به رنگ سفید روغنی، مدل ۱۳۹۰و پلاک انتظامی ایران ۵۲ - ۸۱۳ ط ۱۸به شماره موتور ۴۳۶۱۰۵۵S۳۴۱۲۲۹۰۰۳۵۴۴۸ و شماره شاسی S۳۴۱۲۲۹۰۰۳۵۴۴۸ به نام ایجناب محمد علی کارکر محبی مفقود شده و اعتبار ندارد .

برگ سبز خودروی سواری پراید مدل ۱۳۸۱ به رنگ سفید -رغنی به شماره موتور۳۹۵۲۱۲S۳۹۵۲۱۲ به شماره شاسی S۱۴۱۲۲۸۱۸۶۰۳۷۹ به شماره پلاک انتظامی ۳۲ -۵۴۱ به مالکیت مریم راحمی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط میباشد.

برگ سبز ماشین سواری خارجی سایپا ۱۳۱SX بنزی مدل ۱۳۹۰ رنگ نقره ای ۷۷ شماره موتور ۳۹۴۶۸۱ و شماره شاسی۳۹۴۶۸۱S۱۴۱۲۲۹۰۰۵۳۸۴۴ به شماره پلاک ایران۱۲-۴۶۲۵ به مالکیت علی هراتی مفقود میباشد و فاقد اعتبار میباشد.

برگ سبز سواری پراید ۱۳۲۷مدل ۱۳۹۳ارنگ سفید -روغنی به شماره انتظامی ایران ۳۶ - ۱۲۳۷ شماره موتور۵۱۲۱۱۹۳ شماره شاسیE۱۱۶۱۰۶۸NAS۴۲۱۱۰۰ به نام مهدی مهدوی خواه به شماره ملی ۰۷۰۳۸۰۴۸۱۲ مفقود و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

آگهی مفقودی ۱۴۰۴/۰۹/۱۲ برگ سبز خودرو پراید به رنگ نقره ای-متالیک مدل ۱۳۸۵ به شماره پلاک ۵۲۸ س ۹۳ ایران ۱۲ به شماره موتور ۱۶۷۳۳۵۳۲ به شماره شاسی ۵۱۴۱۲۲۸۵۲۱۳۸۲ به نام نرگس متقی مفقود و از درجه اعتبار ساقط است.

آگهی مفقودی ۱۴۰۴/۰۹/۱۲ برگ سبز خودرو پراید صبا مدل ۱۳۸۹ به رنگ سفید - روغنی به شماره پلاک ۶۳۴ ی ۸۷ ایران ۱۲ به شماره موتور ۳۵۸۹۳۰۴ و شماره شاسی ۱۵۴۱۵۸۰۴S۱۴۱۲۲۸۹۶۱۵۸۰۴ به نام احسان محمدي مومن مفقود و از درجه اعتبار ساقط است.

آگهی مفقودی ۱۴۰۴/۰۹/۱۲ سند و برگ سبز خودروی سواری پراید تیپ جی ال ایکس ای مدل ۱۳۸۷ به رنگ نقره ای- متالیک پلاک۵۹ج۵۹. ایران۵۲ شماره موتور ۲۷۰۶۸۵۰۳Natgabal۱۰۳۰۰۷۶ و شماره شاسی S۱۴۱۲۲۷۵۵۲۱۳۸۲ مفقود از درجه اعتبار ساقط میباشد .

آگهی مفقودی ۱۴۰۴/۰۹/۱۲ سند مالکیت (برگ سبز) وانت پیکان ۱۶۰۰ مدل ۱۳۷۵ به رنگ سفید - یخچالی و شماره موتور۱۵۱۷۵۰۰۴S۱۵۱۷۵۰۰۴ به شماره شاسی۷۵۹۰۰۵۵۶۶ و شماره پلاک ایران ۷۴ _ ۱۹۲ و ۴۶ به مالکیت سبحان نعمت یار مفقود و از درجه اعتبار ساقط گردیده است.

آگهی مفقودی ۱۴۰۴/۰۹/۱۲ برگ سبز خودرو سواری پژو ۴۰۵ تیپ LX۱.18 سال ساخت ۱۳۸۲ بشماره موتور ۱۳۴۸۴۰۶۱۱۰۱ شماره شاسی ۱۳۲۰۰۴۹۵۰ بشماره پلاک ایران ۳۷ - ۳۴۵ ف ۶۸ به مالکیت ایرج جلیل وند به کد ملی ۲۹۷۱۴۲۴۸۳۲۱ مفقود از درجه اعتبار ساقط است.